

Άγιος Γεώργιος ο εξ Εφέσου: Χριστιανοί και Τούρκοι έβλεπαν το μαρτυρικό σώμα του που ακτινοβολούσε

/ [Βίοι Αγίων](#)

Νεομάρτυρας [Άγιος Γεώργιος](#) ο εξ Εφέσου. Διά χειρός Γ. Παπασταματίου. Η εικόνα βρίσκεται στον Ιερό Ναό

Μεταμορφώσεως Σωτήρος Πυθαγορείου Σάμου.

[...] Τέλος πάντων, βλέπωντας το αμετάθετον [που δεν άλλαζε] της γνώμης του [του Νεομάρτυρα αγίου Γεωργίου του εξ Εφέσου], έδωκεν ο Κριτής την διά ξίφους απόφασιν [καταδίκη] και ούτως οι δήμιοι πέρνοντές τον με ορμήν πολλήν και μεγάλην αγριότητα, τον έφεραν εις τον τόπον της καταδίκης, και τον εγονάτισαν• και εις καιρόν όπου ένας εύγαλε το σπαθί του, και έκανε το ταλίμι [φιγούρα] του εις τους οφθαλμούς του Μάρτυρος, τάχα διά να τον κάμη να δειλιάση, εκεί να και φθάνει τρέχωντας ένας Τούρκος, Ωσμάν το όνομα του, και δείχνωντας τάχα πως λυπείται, σταθήτε άνθρωποι, λέγει, τι είναι αυτό όπου θε να κάμετε; και στραφείς προς τον Μάρτυρα, τον λέγει, λυπήσου άνθρωπε την ζωήν σου, μόνον το σαλαβάτι [ομολογία μωαμεθανική] είπε, και σήκω απ' εδώ, σύρε να ζήσης όπως θέλεις.

Ο Μάρτυς απεκρίθη, Χριστιανός είμαι, Γεώργιος ονομάζομαι, δεν θέλω την ερμηνείαν [την συμβουλή] σου.

Μετά τούτο τον ερωτά ο τζελάτης [ο δήμιος], σαλαβατίζεις [ομολογείς];

Ο Μάρτυς απεκρίθη, Χριστιανός είμαι• και ο τζελάτης τον λέγει, σκύψαι την κεφαλήν σου• έσκυψεν ο Μάρτυς την κεφαλήν του με πρόσωπον χαρωπόν• και ούτως ο τζελάτης απέτεμε την Αγίαν του κεφαλήν, την παρασκευήν, ώρα τρίτη της ημέρας.

Την δε νύκτα εκείνην, όπου εξημέρωνε το σάββατον πολλοί άνθρωποι, όχι μόνον **Χριστιανοί** αλλά και ασεβείς, έβλεπαν το μαρτυρικόν εκείνο σώμα, όπου ακτινοβολούσε και με φως θαυμάσιον εξέστραπτε, και το φως εκείνο ομοίως εφάνετο και εις το μαρτυρικόν του αίμα, όσον διάστημα εκράτει, με το να ήτον ο τόπος κατηφορικός και λιθόστρωτος.

Γενομένης ημέρας του σαββάτου, το θαύμα εδημοσιεύθη [μαθεύτηκε], και ο Κριτής ευθύς επρόσταξε δύο χαμάλιδες, και εσήκωσαν εκείθεν [από εκεί] το Άγιον Λείψανον, και μερικοί Χριστιανοί πηγαίνοντες έξω μακράν από την χώραν, το έφεραν, και το έθαψαν εις το μνήμα του Αγίου Μάρτυρος Πολυδώρου*.

Εν όσω δε το μνήμα εσκάπτετο, οι Χριστιανοί πλησίον γενόμενοι, άλλοι έκοπτον τας τρίχας της κεφαλής του, άλλοι κατέκοπτον το αιματωμένον του φόρεμα, λέγοντες προς τους Τούρκους, πως ενεργούν εις τον παροξυσμόν [πυρετό] ώστε οπού και ένας από αυτούς, επήρην ένα κομμάτι διά τον αδελφόν του όπου εθερμαίνετο• επροξένησε λοιπόν και το παρόν Μαρτύριον, εις μεν τους εναντίους καταισχύνην αθεράπευτον, εις δε τους εύσεβείς, χαράν και ευφροσύνην ανείκαστον [αφάνταστη, υπερβολική] εις δόξαν του παντοδυνάμου Θεού ημών.

Ούτως εδόξασε τον Θεόν, ο **Θείος Γεώργιος** με τους υπέρ φύσιν αγώνας του Μαρτυρίου του, και ο Θεός αντεδόξασεν αυτόν, με τα παράδοξα θαύματα της Θείας Παντοδυναμίας του.

Μετά γαρ παρέλευσιν ολίγου καιρού, κάποιος **Νικόλαος Καρπάθιος** έπασχεν ημέρας πολλάς, από ένα πόνον σφοδρόν εις την κοιλίαν, και αφ' ου εμεταχειρίσθη πολλά και διάφορα ιατρικά, και καμμίαν θεραπείαν δεν ήύρεν, απελπισθείς από ανθρωπίνην βοήθειαν, επρόστρεξεν εις την πρεσβείαν του Μάρτυρος, και πηγαίνωντας μετά βίας πολλής εις τον τάφον του, επρόσπεσεν εις αυτόν μετ' ευλάβειας πολλής και συντριβής καρδιάς, και μετά δακρύων επεκαλέσθη τον Άγιον εις βοήθειαν και την νύκτα εκείνην βλέπει εις το όραμά του τον Άγιον Γεώργιον ενδεδυμένον με ένα φόρεμα όμοιον με του Αγίου Παντελεήμονος και τον λέγει· Νικόλαε τι ζητείς; και με μίαν βέργαν τον έγγισεν εις την κοιλίαν εκεί οπού είχε τον πόνον· και (ω του θαύματος) παρευθύς έπαυσεν ο πόνος, και ο ασθενής ευρέθη όλος υγιής, δοξάζων τον Θεόν, και ευχαριστών τον Άγιον.

Ου ταις πρεσβείαις λυτρωθείημεν και ημείς από πάσης επηρείας, και αξιωθείημεν της Βασιλείας των Ουρανών. Αμήν.

Ο άγιος Γεώργιος ο εξ Εφέσου μαρτύρησε στις 5 Απριλίου του 1801.

Το Μαρτύριο που συνέγραψε ο άγιος Αθανάσιος ο Πάριος περιέχεται στο βιβλίο του Μανόλη Γ. Βαρβούνη, ο «Άγιος Γεώργιος, ο εξ Εφέσου», των εκδόσεων Ακρίτας.

Πηγή: Pemptousia.gr/ **Επιμέλεια Στέλιος Κούκος**